

pàgina 3
A buscars la vida

pàgina 4
Plantar cara a la deslocalització d'ATENCIÓN

pàgina 7
CGT denuncia a l'EMT per cessió il·legal

Carta per a Román Ceballos, director general d'Ocupació i Seguretat Laboral de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació

CGT-PV es dirigeix a vostè i a la institució que representa per a transmetre la inquietud de la nostra organització per les altes xifres de sinistraltat laboral que es continuen registrant cada any a la Comunitat Valenciana. Que els percentatges totals d'accidents de treball poden en alguna ocasió baixar molt lleugerament respecte a l'any precedent no pot emportar-nos a llançar tal resultat com un èxit de les polítiques públiques i empresarials de prevenció de riscos. Possiblement això suposats èxits es deguen en algun cas més a fatxor o al fet freqüent que molts accidents no són declarats o es tramiten com a malalties comunes.

Inclús acceptant les xifres oficials de l'any 2006, la nostra preocupació és que els prop de 100.000 accidents de la Comunitat Valenciana i el quasi centenar de mortals són dades extremadament preocupants. Ja que darrere de tots ells hi ha seqüeles físiques, psíquiques i socials per a milers de famílies valencianes. Davant això cruls números, és evident que les mesures introduïdes en els últims anys no han sigut suficients ni la labor de prevenció s'ha aplicat amb tot el rigor i l'extensió que es requeria.

La nostra preocupació és encara major quan veiem en la nostra praxi de comunicació que es negocia un nou pla de prevenció amb els anomenats agents socials, en el que es pretén eliminar les normes a les empreses que incompleixen les sancions de seguretat. Des de CGT considerem que, vist l'alt grau d'incompliment de les normes de seguretat i la irresponsabilitat de molts empresaris, suprimir les mesures sancionadores no servirà per a combatre la sinistraltat, més prompte per a tot al contrari. Tenim la sensació que no es vol abordar amb decisió aquest greu problema, atacant d'arrel l'origen principal dels accidents, que com és de sobra conegut es troba en la gradual precarització del treball: en els contractes temporals i en la subcontractació. Com vostè sap un treballador precari (temporal o subcontractat) té tres vegades més de probabilitat de patir un accident que un altre amb ocupació estable i digna.

Per tot això, la CGT-PV ha decidit iniciar una campanya informativa i de denúncia sobre la sinistraltat laboral, amb la que es pretén conscienciar a la societat i els poders públics sobre aquest al·lic que afecta els treballadors, i en la que es van a difondre les propostes de CGT per a una lluita eficaç contra els accidents en el treball.

- Les propostes són:**
- Derogació dels contractes temporals excepte per a aquelles activitats en què clarament fluctuen els períodes més productius (...)
 - Limitació de les subcontractes a determinats serveis auxiliars, però prohibició total de què se subcontracten parts del producte produït de l'activitat de cada empresa (...)
 - Dotació de més atribucions, mitjans i personal per a les inspeccions de Treball (...)
 - Exigir a les empreses que compten amb plans i mitjans adequats per a la prevenció de riscos, facultant els inspectors i als delegats de prevenció per a prendre mesures adequades contra els infractors, que puguem anar al l'encarregat de l'activitat.

En nom de la CGT-PV li fem entrega del present escrit (...)

Precaris per sistema

Precaritzat? Què és la precaritzat?... En aquest sistema econòmic actual, ser precari pot significar moltes coses: no arribar a fi de mes, treballar en condicions indignes, etc. i per tant en ple segle XXI podem dir que una àmplia població de treballadors i treballadores sobreviuen en unes condicions a la baixa, és a dir per davall del nivell econòmic de la societat. Ens puguen els loguers, la gasolina, el menjar, el transport públic... en definitiva, tot puja, però els salaris no puguen al mateix nivell, cada any tot s'encareix, però la mà d'obra, la nostra força de treball, es veu ridiculitzada en comparació amb la carstia de la vida.

Eixos efectes col·laterals del capital, d'un sistema econòmic salvatge i il·lògic amb les necessitats col·lectives, permeten any després d'anys que les desigualtats augmenten, el que aïra era pobre o precari, demà serà més pobre i més precari. I açò ho veiem des de fa molt de temps en cada vegada més sectors específics de treballadors. Una de les estratègies dels grups empresarials ha sigut la de desesperonaritzar certs treballs. Han eliminat qualsevol vestigi de dignitat. Per exemple, abans es pensava, o ens ven fer pensar, que certs treballs eren per a estudiants i gent jove, ens van vendre la moto amb salaris de misèria, ens van dir que eren treballs de "transició", un treballador treballava de missatger o en una pizzeria de forma transitoria fins que trobava alguna cosa millor, però el problema, la gran estafa, és que ja no hi ha quasi res millor, no s'ha globalitzat la igualtat econòmica, però en canvi sí que han globalitzat la misèria. I podem veure treballadors missatgers, com a exemple, que ja no són tan joves, matant-se a treballar per un salari que en la majoria dels casos no arriba als famosos i recurrents 1.000 euros. Per descomptat, aquests com quasi tots els transportistes, han de posar el seu vehicle a disposició de l'empresa amb el que açò comporta, gastos que assumeix el treballador i mai l'empresa.

La lògica d'aquesta gran estafa dels sectors empresarials, ens condueix a una lògica matemàtica. Si entenem que la mitjana salarial d'una "majoria" de treballadors són això coneguts 1.000 euros, inclús sent conscients que molts estan cobrant molt per davall (i amb pagues prorratejades), els comptes ens ixen a 33, 3 euros per dia. Però encara hi

ha més, el què molta gent no veu, i per descomptat el que la patronal no vol ni veure, és que anar a treballar també ens costa diners de la nostra praxi butxaca, acudir al centre de treball a través de transport públic o en un vehicle propi, esmorzar, gasolina, etc. ens pot xirar entre 7 ó 10 euros de mitjana per dia, que descomptem a eixos 33,3 euros diaris, segons els casos i la distància. Amb aquest xicotet joc matemàtic descobrim que som nosaltres els treballadors, els que a més de ser explotats, paguem per treballar, paguem la nostra praxi precaritzat, i paguem un compte que pertany a altres.

Aquestes i altres estafes consentides per la "lleï de vida", per descomptat una lleï pensada des de dalt en detriment dels de baix, afecta principalment sectors juvenils, però des de temps enrere s'extrapola a tota la població, i veiem i continuem veient que cada vegada és més difícil pagar una casa, o arribar a fi de mes i per descomptat eixa cultura d'estalviar, pràcticament no existeix, perquè molts arriben justos, molt justos.

La teranyina del capitalisme s'estén a nivell internacional, i podem observar açí i en altres països, que certa "classe mitjana" va desapareixent, avançant de forma salvatge a una societat més clàssica, quasi en un feudalisme modern, com cada vegada hi ha més distància entre les classes, una diferència cada vegada més abismal entre una classe econòmica molt alta font a una classe cada vegada més baixa: la classe obrera, convertida en esclavitud moderna.

Davant aquesta barbàrie, s'imposa des del sindicalisme llibertari, conscient i transformador de la societat, la imperiosa necessitat d'una estratègia combativa, que frene els abusos del capitalisme i que serveixa com a fermenta per a l'emancipació i alliberament dels explotats.

Des de la Confederació hem de combatre i denunciar com sempre es va fer, en conegudes vagues, la carstia de la vida i defensar les conquestes i drets socials. Perquè una derrota o un triomf de la Confederació, pot ser en pas enrere o un pas endavant per al conjunt de tota la classe obrera.

Per la igualtat econòmica i social, sempre amb els explotats, mai amb els explotadors.

Secretariat Permanent del Comitè Confederal

Avda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 383 44 56 / 96 379 78 54
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.

Avda. del Cid 154
Tels.: 96 383 44 40 / 96 383 44 56 /
96 379 78 54. Fax: 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
E-mail: FL.Valencia@cgtpv.org

- Sindicat de Metall, Energia i Mineria, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transportos, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- SP de la FL de València, tel. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 / 96 379 78 54
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Arts Gràfiques, tel. 96 383 45 25
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel. 96 383 45 25

Serveis Afillats:

Fundació Ferrer i Guàrdia, Biblioteca, Àrea de la Dona, Serveis Socials, Centre d'Atenció Jurídica a Immigrants, Gabinet de Salut Laboral i Ambiental, Servei Sindical de Normalització Lingüística.

FL de Camp de Morvedre.

C/ Luis Cendoya, 60, 1er-1
Tel. 96 269 86 36
46520 Port de Sagunt

FL de Benidorm.

C/ Ruzafa, 13, Bloc II, Local 24 A-1
Tel. 96 680 65 80
03500 - Benidorm (Marina Baixa)Alacant

FL d'Alacant.

C/ José Reus Garcia, 3 Enípta. Dreta
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacantí)

FL d'Alcoi.

C/ Echeany 10 baix
Tel. 96 552 25 41 / 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)

FC La Safor-Gandia.

C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)

FL d'Aldaia.

Ap. de Correus 4
46970 Alaüàs (València-L'Horta)

FL de Puçol.

C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta).

FL de Castelló.

C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana

FL de Vinaròs.

C/ Centelles, 15
Tel. 96 445 92 10
Fax 96 445 92 10
Vinaròs

FL de la Marina Alta.

La Mistelera
Tel. 654 44 83 59
La Xira-Dènia (Alacant)

Fundació Ferrer i Guàrdia.

Avda. del Cid 154 baix
Tel. 96 383 44 40
46014-València (València-L'Horta)

Per a la realització del
Notícia Confederal
es compta amb la col·laboració de la Conselleria de
Cultura i Educació

EDITORIAL

FA JA TEMPS QUE JA EN TENIM PROU

Celebrades les recentss eleccions autonòmiques i municipals, amb uns resultats fàcilment predicibles, atés que només els partits que compten amb recursos financers i suports mediàtics suficients tenen opció a guanyar. En el cas valencià quedava el dubte de si serien capaços els partits de l'oposició de sumar les seues ajustades forces i guanyar a un Partido Popular que pareix destinat a eternitzar-se en la Generalitat, en les diputacions i en les capitals de les tres províncies d'aquest antic i folclòric regne.

Al final, com no podia ser d'una altra manera (*Zaplana dixit*), tots han quedat contents; tots han guanyat alguna cosa: els populars han revalidat la seua majoria i els socialistes han salvat els molles...

Excepte en terres valencianes i madrilenyes, on el PP ha arrasat una altra vegada. No obstant, i sense voler ser profetes, ens pareix que encara que el resultat haguera sigut l'invers, molt poques coses haguera canviat de veritat. Els dos grans partits tenen postures molt paregudes en els temes importants, defenen el mateix model social i econòmic; tenen la mateixa passió pel desenvolupament depredador: AVE, autopistes, clubs náutics, ports, urbanitzacions, grans esdeveniments (expos, esdeveniments esportius, macromuseus, etc.), la mateixa determinació a seguir les polítiques neoliberals (retalls de drets laborals i privatització de serveis públics) i la mateixa tendència a governar a esquesnes del poble que diuen representar. I encara que detestem a la dreta, no podem ignorar que les grans responsabilitats estan en mans del govern central ("socialista") ni que comunitats com Catalunya i Andalusia es veuen tan assetjades com la C. Valenciana per l'especulació, el tancament d'empreses i la repressió als moviments socials, a pesar de disfrutar aquelles de presumptes governs d'esquerra. En el nostre passat recent ha sigut el PSOE el que més dures reconversions i reformes ha posat en marxa quan ha estat en el govern; això també és ja **memòria històrica**.

No és el nostre objectiu analitzar detalladament el perquè d'aquests resultats; buscar raons per al vot de cada sector de població, intentar comprendre que gran part d'obres continua votant a la dreta, ni tan sols desentenyar els ressorts que mouen a miters de ciutadans desencantats dels polítics a tornar a encantar-se amb les seues promeses cada quatre anys i a acudir ràpids i il·lusionats davant la irresistible crida de les urnes. Altres s'encarregaran de fer exees valoracions i de tirar-li la culpa dels seus desastres a l'alta abstenció (que es situa prop del 40%, pujant cinc punts respecte al 2003), en compte de canviar la seua política i els seus polítics.

Nosaltres i nosaltres, membres tots d'una organització que es reclama de l'anarcosindicalisme, fa ja molts lustres que sabem el que podem esperar dels governs de qualsevol color (en els últims temps és més apropiat parlar de tot, ja que el color es va uniformant). Sabem que les societats avancen per les lluites dels de baix, veient-se obligats els de dalt (els poderosos, que són els que de veritat manen) a anar cedint i reconeixent drets al poble. Eixa ha sigut i continua sent la millor recepta. Amb unitat i lluita van aconseguir els obrers les grans

conquestes socials del segle XX; amb lluita, sacrifici i molta il·lusió continuen bregant pobles de tots els continents darrere d'una societat més justa i solidària. Ara és a Amèrica Llatina, a Àfrica o Àsia on milers de veus es rebel·len contra un model econòmic que arrasa amb els recursos naturals de les nacions i condemna als seus habitants a la misèria i l'emigració.

Nosaltres, gentes de la CGT, aci en l'Europa rica, estem immersos en una societat consumista, insolidària i competitiva, que ha renunciat a defensar amb energia els seus drets i la seua dignitat, que recla de tot el que olga a organització i compromís militant. Una societat que ho deixa tot, inclosa la capacitat de decidir, en mans dels professionals.

No obstant, perquè som treballadors conscients de la nostra condició, estem cridats a continuar clamant contra el silenci, la resignació i la por. La nostra organització és una alternativa a aquest model que no ens agrada, i que no van a canviar-lo els que governen mirant -cada vegada que fan una llei- cap a les seues de les grans corporacions empresarials i la resta de centres de poder (banca, església, exèrcit, etc.)

ACCIÓN DIRECTA

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres, de 16 a 18 h.

ESCOLTA I PARTICIPA!! a RÀDIO KLARA 104.4 FM

96 391 57 21 - Programació i emissió en directe www.radioklara.org

A buscarse la vida

Queridos amigos, está claro que en este mundo de opulencia y mamoneo, para poder sobrevivir, no tenemos otra alternativa que trabajar. Por esta necesidad común a todos, me vi en una de tantas entrevistas de trabajo que la mayoría conocemos. Concreté la cita en dicha empresa, y la larga para el empresario, como a continuación veréis.

Llego pues puntual a la entrevista, en espera de la mierda que me van a ofrecer, me atiende correctamente la secretaria me dice que tengo que esperar, pasa ya, más de una hora que estoy esperando que me atiendan, y mi mente perversa, malintencionada y a veces hasta subversiva, se pregunta qué hubiera pasado si yo hubiera llegado una hora tarde y ese tiempo lo hubiera tenido que esperar el empresario, está claro que yo no hubiera sido el candidato perfecto, además hubiera quedado como un irresponsable, pero como ya he dicho la vara corta es para mí y la larga para esos cerdos que nos explotan.

Como la paciencia no es mi virtud le digo a la secretaria que me voy fuera a fumar un cigarrillo, ¡sí!, ya sé que fumar es malísimo para la salud, pero diariamente mueren 5 trabajadores en accidentes de trabajo y nadie va a poner un cartel en la puerta de la empresa donde diga "las autoridades sanitarias advierten que el trabajo te puede matar" o "el trabajo crea estrés, ansiedad e impotencia" o mejor aún "prohibido trabajar en este recinto".

Así que yo, insumiso de esas "autoridades sanitarias", me fumo un cigarro. Cuando ya estoy fumándome la colilla, sale la secretaria y me dice que ya puedo entrar y pienso - Aléluya - me dirijo al despacho, por un largo pasillo, mientras ando me imagino la musiquilla de algún concurso rollo "un, dos, tres, tararita... " o algo más actual, cual concursante de gran hermano- estás nominado, debes abandonar la empresa- y es que, los puntos que pierdo con la paciencia, los gano en imaginación, ahora bien, como todo ciudadano que se precie, esa imaginación es atrofiada por esta sociedad de espectáculo y consumo que vivimos y a la cual, sobrevivimos. Pienso que es mejor no adelantar acontecimientos y ver lo que pasa...

Llego al despacho, saludo al empresario dándole la mano, como marca la cortesía del mercado laboral, espero de pie hasta que me dice que me siente, me siento, el empresario tiene mi currículum en la mano, parece que lo está estudiando, pero yo sé que no es así, me dice que le cuente, yo pienso que éste debe ser gilipollas, pues si tiene un currículum en la mano, ¿a qué hostias se piensa que voy a su empresa?, ¡a comprar cebollas! Respiro hondo y le digo que acabo de terminar de trabajar en una obra de electricista, y que he visto en un diario su oferta de trabajo.

Así que empieza el habitual interrogatorio de marras- ¿y en esta empresa por qué dejaste de trabajar?- me dice, mi cerebro responde una idea, al mismo tiempo que por mi boca sale lo contrario, pienso y recuerdo que en esa empresa nos tiraron por hacer una asamblea

y pedir mejoras, al mismo tiempo que mis pensamientos, mi boca responde- *me fui porque encontré un trabajo en condiciones mejores-* bien, he salido al paso rápidamente y viene la segunda pregunta- *¿y qué experiencia tienes?-* le digo la verdad pues experiencia tengo para poder aburrir al personal.

Siguen las preguntas típicas de la entrevista laboral, y el hombre se empieza a soltar y a tomar confianza (gran error)- *¿y cuánto tardas en hacerte una vivienda de tubo de hilo?-* curtidito yo en esta materia le respondo, pero sé ya por dónde van los tiros, pretendo pagarme a jornal y que trabaje a destajo, táctica muy habitual en la construcción, me viene a la cabeza una conocida frase de Marx *"eso es economizar a costa del vecino"*, por supuesto la frase es de Groucho Marx, y no de Frases Marx, como pueden pensar algunos mal intencionados.

Mi cerebro empieza a cavilar que tengo que tomar una decisión entre la "necesidad" y la "dignidad", así que improvisadamente, mientras observo al

En este mundo hay dos varas de medir, la corta siempre para el trabajador y la larga para el empresario

cretino que tengo enfrente, mi mente se convierte en un Ring, a la derecha la "necesidad" con una crisis económica del copón, y a la izquierda la "dignidad" con una mala hostia cultivada durante años, suena pues la campana y empieza el combate. ¿Quién ganará?...

La "necesidad" ataca sin pensárselo dos veces, golpea con furia a "dignidad", ésta se tambalea y está a punto de sucumbir, mientras "necesidad" aprovecha esta coyuntura cobarde para seguir atacando y conseguir la victoria, "dignidad" parece por momentos que va a desfallecer ante este violento ataque, pero de repente "dignidad" se acerca lentamente a "necesidad" y le sorprende con una certera patada en la entrepierna, "necesidad" se pone colorada y cae de bruces al suelo, así que finalmente "dignidad" gana el combate, con sólo un certero golpe maestro...

Así pues, tras esta curiosa reflexión y viendo que este trabajo va a ser una tomadura de pelo desde el principio, y que si acepto voy a durar menos que un gramo de cocaína en manos (narices) de un picoletto, decido, no entrar en su juego, y con temple, mucho temple, em-

piezo a devolvérsela, le explico que yo no trabajo a destajo (mi religión me lo prohíbe), entre muchas cosas...

Al final de una larga conversación, me dice que tiene que estudiarlo, que tiene más entrevistas y tal y tal. Yo sé que no me va a contratar, pues mi dignidad se ha posicionado por encima de mi necesidad de trabajar. Como me da largas de esa forma tan cobarde y falsa, yo le respondo para que sea el que lelea entre líneas, y le digo que el que tiene más entrevistas soy yo, o sea que se puede meter su mierda de trabajo por la parte fina, que yo como con los cromos sígo rascando, ¡y hasta luego Lucas!...

Pero sin dudar, las entrevistas que más me han sorprendido, son las realizadas por esos personajes de las grandes empresas, que se encuentran en la jerarquía empresarial, bajo el título de "Departamento de recursos humanos", esos tipos y típas que estudian al candidato psicológicamente, para saber hasta dónde llega tu sumisión, ¿hasta dónde te puedes arrastrar, hasta dónde puede llegar tu traición?

Este sería el caso de una entrevista de trabajo que me hicieron para una empresa que trabajaba para la Ford, que construía los plásticos interiores de los coches.

Después de ser olfateado por el seguridad, que se encontraba en su garita, rascándose la barriga si hacer nada, me deja pasar, no sin antes mirarme con cara de perro y pedirme la identificación, ¡ni que yo fuera V de Vendetta, oiga!

Una vez dentro, me recibe una mujer de "recursos humanos" también con cara de perro, el tema me empieza a dar malas pulgas, nunca mejor dicho.

Bueno, una vez en su despacho, ella empieza a contarme su vida, que está casada, que lleva tantos años en la empresa, etc, etc, etc. Yo no sé si estoy siendo víctima de una cámara oculta, o si me ha sentado mal la comida, o es a ella que le sentado mal, cuando termina su paripé, me dice- *bueno ahora tú*- rápidamente entiendo la jugada, la táctica psicológica de contarme su vida es para que sea yo el que luego le cuente mi vida. Bien, así pues yo tengo que hacer también el paripé de contarle mi vida, por supuesto ni que decir que cualquier parecido con la realidad es pura casualidad, y le cuento la película que ella quiere escuchar.

Después de esta pérdida de tiempo, y de dejarla satisfecha, en su curiosidad, le pregunto cómo trabajan, qué horarios y esas cosas, me dice- *nuestra forma de trabajar es con turnos americanos-*

(americanos?, pienso que la cosa no me va a gustar y le pregunto, a qué se refiere, me dice -*consisten en tres turnos,*

Yo sé que no me va a contratar, pues mi dignidad se ha posicionado por encima de mi necesidad de trabajar

uno por semana, una semana trabajas por la mañana fin de semana incluido, el segundo trabajas otra semana por la tarde fin de semana incluido, y el tercero trabajas por la noche fin de semana incluido, y luego tienes una semana de descanso- después de escuchar esto pienso que estos también "economizan a costa del vecino", pues con ese sistema o cambias tres fines de semana (seis días) que son festivos, por cinco laborales, me quedé tan alucinado que se me olvidó preguntar a qué hora daban de comer a los esclavos.

Así pues me despedí de Sr. y Sra. Cara de perro y salí corriendo no sea que con alguna arañita de recursos humanos me acaban metiendo en la secta.

Está claro que todos tenemos que trabajar, incluidos los necios de recursos humanos, pero tener un trabajo que consiste en hacer pasar por el aro a los trabajadores, me parece lamentable.

Igual de lamentable es ver a esos abogados de empresas, que asesoran estafas legales para que las empresas expriman al máximo el salario de sus curritos, esos abogados que sin hacer cosas, trabajan para que se puedan hacer expedientes de regulación de empleo y tirar a cientos de personas a la calle, algunos incluso hicorriera en algunos sindicatos y de ahí pasaron a empresas privadas para hacer el contrario de lo que hacían antes, y es que defender la causa de los débiles no da mucho dinero, sin embargo si te pones de parte de los fuertes la cosa cambia, y te dirán que ellos también tienen que pagar sus hipotecas (y sus futuros chalés en la Sierra), llevar a los crios a una escuela privada y pagarse sus caprichos y vicios de nueva burguesía, porque unos están arriba y otros siempre estarán abajo.

Como decía una alegre canción "somos de clase baja, pero no ¡gilipollas!..."

Pues eso, y mucho más, es lo que hay, tú decides: ¿susto o muerte?, y a buscarse la vida chaval, que si no encuentras trabajo o vivienda es porque no quieres.

Por los nietos de la confederación (incluido algún que otro micoicano).

El feixisme es podria descriure com el capitalisme en estat d'excepció. Quan la crisi del sistema no dona alternatives a la classe treballadora, quan els empresaris arreplegen ganàncies injustificables i la classe obrera veu minvats els seus drets, el feixisme tracta de conquerir un lloc buscant falsos culpables, embruint a les persones i canalitzant el malestar al servei del poder. Los conseqüències són nefastes, és el cas de la recent agressió patida per un treballador senegalès a Gandia. La resposta per part de l'Assemblea Antifeixista de La Safor no es va fer esperar i a més de denunciar l'acte xenòfob i feixista a la premsa van convocar una concentració, això sí, passada per aigua. Reproduïm el manifest de l'Assemblea que es va llegir.

CGT-La Safor es mobilitza contra el feixisme i la xenofòbia

L'Assemblea Antifeixista de Gandia composta per CGT, BLOC, EUPV, ERPV, ELS VERDS, MAULETS, convocants d'aquest acte volem mostrar la nostra repulsa a l'agressió nazi que va patir una persona el

fins i tot, per defensar-nos de nosaltres mateixos, de les temptacions de prepotència, dels complexos no superats. Què fàcil i temptador és fer a uns altres culpables dels mals col·lectius! Ja ho deia Bertolt Brecht: veuràs colpejat un estrany i pensaràs que a tu no t'ha de tocar. Però ens enganyaríem del tot. Quan colpegen una persona, siga del color o de la nacionalitat que siga, colpegen la nostra integritat com a persones, com a ciutadans, com a poble. Colpegen la nostra dignitat. Hem de seguir construint va-

Hem de seguir construint valors positius, per refermar i consolidar les llibertats, els valors realment democràtics, el respecte mutu

passat dissabte pel simple fet de ser com és, negre. No és la primera vegada que passen actes d'aquesta naturalesa: han cremat la porta de la seu del Bloc, van pegar un xic jove per portar una samarreta del Che, ha hagut agressions a persones de Mauritània, i tantes altres no denunciades per la por. Qualsevol acte de violència racista mereix el rebuig més unànime. Entre tots, hem d'alliberar els agressors i fer-los veure la inutilitat i sense raó del seu capteniment. No podem consentir la prepotència dels qui es consideren superiors al temps que ens mostren la seua misèria moral. Davant de nosaltres sí'ens presenta un repte difícil. Ningú no diu que la convivència de persones d'origens tan diversos siga fàcil. Hem d'acostumar-nos, i així ho fem, a veure persones ben diferents de nosaltres, a sentir l'engendrar d'arreu del món, a conlluir i treballar tots plegats. Així, no solament haurem de defensar les víctimes per solidaritat esquerrana, cristiana o per simple humanitat. També per responsabilitat col·lectiva i,

lors positius, per refermar i consolidar les llibertats, els valors realment democràtics, el respecte mutu, i hem de fer veure als agressors, presents i potencials, amb la llei i la justícia, però sobretot amb la raó i la força col·lectiva, que el seu comportament totalitari, exclouent i violent no té cabuda. Volem transmetre a la persona agredida física i psíquicament la nostra sincera solidaritat, amb la indignació i la impotència que crea la violència contra un ésser humà que, com tots, són diferents. Ja sabem que al seu món només caben ells. I per això diem, no a la violència nazi, feixisme mai més! Voldríem haver acabat aquest acte amb tres cançons de tres músics universals, però com que no tenim els mitjans donada la urgència de la convocatòria, jugarem amb la imaginació, sempre revolucionària, recordant les cançons: "Venim del nord, venim del sud", "Diguem no", "Que volen aquesta gent". I després ens anirem amb el somni sempre utòpic i l'illusió-nat de que aquest món és possible d'una altra manera.

En el mes de març, la direcció d'ATENTO (filial de Telefónica) comunicava a València, A Corunya, Madrid i altres ciutats l'acomiadament de centenars de treballadors. El que s'amagava darrere, com va anunciar en llavors CGT i el temps ha demostrat, és una deslocalització en l'Estad espanyol però també en altres països de Llatinoamèrica pactada amb UGT i CC.OO. Tot per una avància sense límits i amb tècniques perverses destinades a soterrar la legalitat (desviació de telefonades, declaració de pèrdues inexistentes, mobbing, acomiadaments encoberts...). CGT ha iniciat una campanya de protestes (concentracions, parades i vagues).

Plantar cara a la deslocalització d'ATENTO

Hem volgut reproduir en el Notícia Confederal uns articles publicats en el diari argentí Pàgina 12 (també n'hi ha textos interessants en la web www.lavaca.org) on es descriuen les condicions laborals que pateixen els companys argentins que treballen en un Call Center. Molts s'estan organitzant per afrontar les condicions laborals que són encara pitjors que les d'ací. A més, en alguns països no existeix Llei de protecció de dades... Des de CGT diem, plantant cara a les deslocalitzacions: front a la globalització, solidaritat internacionalista!

Como hacer cosas con palabras

El trabajo en un call center consiste en atender llamados que derivan grandes empresas –teléfonos, bancos, tarjetas de crédito, nacionales o extranjeras–, ya sea para reclamos, atención al cliente o soporte técnico, y también en hacer llamados para vender distintos servicios, entre otras cosas. Aunque también una empresa puede tener su propio centro de llamados. Esto es lo que permite que un empleado porteño o rosarino atienda en línea directa a una celebrity de Hollywood que quiere saber el estado de su cuenta súper hiper Platinum, que un chileno tenga que aprender palabras como "válido" o "venga" para pasar por español o que un problema con un celular de Buenos Aires sea atendido por una cordobesa serbiana. Las características que le son propias a este trabajo convierten al call center en un exponente pródigo de la flexibilización, entendida como una idea enorme que comparte la complejidad de los pequeños grandes temas contemporáneos. Además de jugar a ablandar las fronteras (en el sentido menos metafórico e idílico: muchos de los teleoperadores off shore tienen que decir que están en otro lado, y cada vez es más común que los llamados de Buenos Aires se deriven al interior) o a cambiar los nombres de los empleados (también: sobre todo en el off shore, pero no solamente), esta nueva realidad laboral termina de meter en una multiprocesadora ideas como "trabajar en una gran empresa", materializadas en esos headsets reglamentarios para cualquier telemarketer (auriculares más micrófono, a menos de 10 pesos en el Once), que maquilan de NASA el aceite sobreados de McDonald's. Ese marco empresarial y "serio", cuenta Daiana Narváez, fue una de las cosas que la sedujo a la hora de seguir los pasos de una amiga y dejar su currículum en Action Line. Recién llegaba de Chubut, el sueldo básico de \$540 podía llegar hasta \$700, y eran seis horas atendiendo los reclamos de los clientes de CTI Móvil: le venía justo para mantener sus estudios de Ciencia Política y alemán. Ella, encima, le agroró cancha enseguida: "Hacia todo rápidamente, hacía cobranzas, altas y bajas de servicio, pro-

blemas técnicos, facturación, hacía todo bien... y eso que atendía entre 400 y 500 llamadas por día. En 33 segundos se resolvía a un cliente que no podía mandar mensajes". Pero con el tiempo, la presión le empezó a resultar perturbador. Para colmo, su relación con la coordinadora pendía de un hilo amarrado por ambas con los dientes: "Un día yo estaba en mi break, que era uno de 20 minutos en 6 horas, y me puse a tomar mate. Pasó ella y me dijo que no podía tomar mate. Yo le dije que estaba de descanso, que no tenía por qué salir. Ella me dijo ¿Tu nombre? y yo le dije ¿Y el tuyo? Yo sabía que no me podía hacer nada porque estaba en mi tiempo libre, pero era insportable!". Lo primero que hizo cuando colgó definitivamente el teléfono, hace cuatro meses, fue dedicarle la misma voracidad con la que consume germanofilia a las leyes laborales que soportaron su reclamo y no le faltan. Las anécdotas del infierno del call van desde un aperechimiento por ir al baño sin pedir permiso, un pedido de desatender la sirena de bomberos o un certificado de enfermedad no reconocido expedido por el Hospital Durán (como el habían dicho en la misma empresa) hasta demandas operativas: "Te hacían decir un speech re largo y siempre para cortar tenías que decir: Gracias por comunicarse con CTI móvil y recibir que el costo del minuto de aire y SMS es el más económico del mercado. Había que repetirle siempre. Era larguísimo y encima generaba que el cliente siempre te preguntara algo de eso o te discutiera y entonces vos tenías que explicar todo y eso te comía un montón de tiempo, se te acumulaban llamadas sin responder y venían a decirte que no podías tardar tanto". El reclamo de Daiana terminó en una mediación no muy próspera y en varias conclusiones que transparentan varias charlas con un abogado: "Es un trabajo que me alteró los nervios, adogado muchísimo, me generó estrés laboral y me pleaba todo el tiempo con mi novio. Salía estúpida de ahí y me quedé una cosa de tanto preguntar: no pregunto nada. No sé, me quedó eso, que no pregunto más".

Quemados

"Me contaron una anécdota de Atento, de cuando ellos trabajaban para una cuenta de España. En el piso había un televisor grandote para saber el clima y todo lo que pasaba en España por si alguien les decía algo. Una vez se prende fuego un edificio de Atención al Cliente de España que justamente era supuestamente donde este chico estaba trabajando. Él no sabía nada, y atendió un llamado de una mina que le decía: ¡¡¡Nene, qué haces ahí si te está prendiendo fuego!!! A los cinco minutos el supervisor apagó todo...". www.pagina12.com.ar

Alacant

Alacant

Castelló

El 1er de Maig de CGT en el País Valencià

bús va partir cap al Port de Sagunt, on els companys de la Federació Local del Camp de Morvedre havien preparat una festa i un concert molt animats. Va ser una jornada exitosa.

Castelló: Un altre 1r de Maig és Possible

Va quedar de manifest a Castelló que un altre 1r de Maig és possible. Davant la manifestació cada any més decadent dels sindicats majoritaris, unes 300 persones convocades pel bloc anticapitalista, format per sindicats, partits polítics i col·lectius de joves, entre ells CGT, STEPV, Solidaritat Obrera, Casal Popular, Mauets, Jovenut Antifeixista, Anima Llibertària i PCPE-CJC, van realitzar una manifestació conjunta i alternativa a la "oficial", amb recorregut distint, lemes distintes i finalització davant l'olivera mil·lenària de l'Av. Rei d. Jaume.

Els col·lectius convocants han llegit un manifest al·ludint als drets civils, obrers i ciutadans que tant de temps va costar aconseguir i que a poc a poc es van difuminant. Es va recordar als màrtirs de Chicago i es va indicar a a tots els treballadors la necessitat d'una lluita constant, declarant tot l'any com 1r de Maig, davant la precarietat i la gran sinistralitat laboral.

Els col·lectius de joves assenyalaren les enormes dificultats que troben en la seua incorporació al món del treball, amb ocupacions precàries, salaris de misèria i l'enorme dificultat per a trobar una vivenda digna.

Vídeo de la manifestació anticapitalista 1er maig Castelló:
<http://youtube.com/watch?v=9K0nxeD7wAc>

Alacant i Alcoi

A Alacant, la CGT va participar de la manifestació unitària (5.000 persones) amb unes 350 persones.

Quant a Alcoi, aquest primer de maig, com és habitual en la capital de la comarca de l'Alcoià, la CGT va celebrar el dia internacional de la classe treballadora amb una concentració al passeig Cervantes seguida de la lectura de poemes, paraetes i un esmorzar.

Castelló

Alcoi

Alcoi

València

València

València: Més de 1.000 persones es manifesten amb la CGT

A les 12h30 s'iniciava des de la Plaça de Sant Agustí de València la marxa del bloc de la Confederació General del Treball. Més de 1.000 persones es van manifestar en aquest Primer de Maig sota el lema "Organitza't i lluita pels teus drets. Per a tots, tot".

Altres pancartes llançaven missatges compromesos amb la conservació del planeta "Salvem el territori, salvem el planeta" o amb la lluita obrera "Solidaritat i mobilització". En un ambient festiu i combatiu, es van corejar consignes, i es va cantar.

Finalment, la comitiva va arribar fins al parterre on diverses seccions sindicals van prendre la paraula, així com A.K., el treballador senegalès agredit a Gandia, i Antonio Pérez Collado, secretari general de CGT-PV.

Es va menjar, beure, xerrar, confraternitzar (fins a es acabar la cervesa) i sobre les 16h30 un auto-

Resultats últimes eleccions sindicals

Silken: 1 CGT de 5
 Inter Ródanas: 1 CGT de 2
 Fund. Salud CV: 1 CGT d'1
 Transfesa: 3 CGT de 5
 Lainsa: 1 CGT de 3
 Valresa: 1 CGT de 5
 Tècnics Sare: 3 CGT de 3
 Eulen: 2 CGT de 17
 Iberplaco: 1 CGT d'1
 EMT: 3 CGT de 23
 Cegas: 2 CGT de 4
 Correos: 5 de 17
 Finanzauto: 9 de 9
 IVADIS: 3 de 17

CGT guanya les eleccions en una altra empresa del parc industrial d'Almussafes

Recentment s'han celebrat les eleccions sindicals en TRANSFESA, l'empresa encarregada del transport de vehicles de Ford Espanya.

L'empresa compta amb una plantilla de 72 treballadors; 34 administratius i 38 obrers.

Els resultats han sigut: CGT, 3 delegats i CSI-CSIF, 2 delegats, per la qual cosa CGT es fa amb la majoria en una altra empresa del polígon de contractes i proveïdors de Ford a Almussafes (València). No fa molt ja van donar la notícia d'altres triomfs semblants en Talleres Durán i H&L.

Dins de Ford, la CGT també és majoria en diverses empreses subcontractistes (Rame, Dapesa, Sodeho, etc.) Amb estos resultats es confirma el creixement de CGT en el Parc Industrial Juan Carlos I.

Convocatòria Assemblea delegats i militants CGT-PV

Serà el 15 de JUNY (divendres), a les 9:30 h en l'Av. del Cid, 154, València
 TEMA DE L'ASSEMBLEA
 L'acció social de la CGT, teoria i pràctica

Presentació de les diferents campanyes socials de la Confederació en facultat, a càrrec de A. Carretero (S. d'Ac. Social del Comitè Confederal de CGT).

Realització d'una concentració legal davant del consolat del Marroc, en solidaritat amb els companys marroquins detinguts i empresonats en eixe país des del passat 1r de Maig.

En esta ocasió comptarem amb el Secretari d'Acció Social de la CGT, que ens detallarà tot el que en l'àmbit social realitzarà el nostre sindicat en els pròxims mesos. Esperem poder distribuir també materials que ens serviran per a reparar després en els nostres centres de treball.

A continuació posarem en pràctica eixe principi de solidaritat de que estem tan orgullosos, i ens anirem a la concentració que ja hem legalitzat davant del Consolat del Marroc. Això de les banderes i pancartes ja està organitzat. L'acte es realitzarà també en altres Confederacions.

Per tot això, vos demanem que sigueu molt puntuals i que recordeu la convocatòria de l'assemblea, pel mètode que vos oferim més garantides, a tota la gent de les vostres seccions sindicals. Ens veiem, amb absoluta puntualitat, el dia 15 de juny en el local del Soterrani. Una salutació llibertària. S. P. del Comitè Confederal CGT-PV

CGT DAVANT LA DESCONVOCATÒRIA DE LA VAGA DEL METALL

La Confederació General del Treball donava suport a aquesta vaga per la intenció de la patronal de retallar encara més els pocs drets que quedaven als treballadors del sector

Davant la convocatòria de vaga del sector del Metall i posterior desconvocatòria

sorpres per part de UGT i CCOO., la CGT denuncia que tot ha sigut un paperot a què ja ens tenen acostumats, any rere any i en tots els sectors. Un paperot que respon a una forma de negociar d'eixos sindicals convertits en agents socials.

En primer lloc, la patronal elimina drets socials i diversos punts aconseguits en convenis anteriors. Tot seguit, entren en acció els agents socials convocant la vaga i jugant només de boca el paper de revolucionaris. Un dia abans de la vaga, es reuneixen amb la patronal i en menys d'una hora arriben a un preacord, on la patronal es limita a tornar tot el que havia robat i s'aconsegueixen unes sobralmes: un 3% d'augment sa-

lari i la revisió del IPC si este puja 0,3 % per damunt del que preveu. Estes pujades, en un sistema capitalista que es basa en el consum, les donaria de per si la patronal sense necessitat de demanar-les.

Des de CGT es crida a la responsabilitat de tots els treballadors perquè no es deixen enganyar per estos sindicats i que participen en defensa dels seus interessos. CGT manifesta que quan es convoca una vaga, cal ser més seriosos i que les plataformes de conveni tinguen més sentit social, perquè el que s'ha aconseguit són pujades mínimes a canvi de continuar tenint esclaus en els tallers i fàbriques.

A més, el conveni firmat per a cinc anys és poc intel·ligent i perjudica els treballadors: la patronal s'ha assegurat la pau social i pot fer amb els treballadors el que vol.

CGT reitera la màxima: SI NINGÚ TREBALLA PER TU, QUE NINGÚ DE- CIDISCA PER TU! Sindicat del Metall CGT-València

Les fotos han sigut realitzades en la darsena de les cotxeres de S. Isidro. Es veu treballadors de l'empresa MAERA reparant Aires Acondicionats sense respectar el protocol de seguretat de treballs en altura i sense els mitjans adequats de protecció. Les empreses de neteja com COVAMUR O BALLESTER presten els seus serveis dins de les instal·lacions de l'empresa netejant autobusos i instal·lacions i a poc a poc van creixent en número, el contrari del que ocorre amb el personal d'EMT

CGT denuncia a l'EMT per cessió il·legal de treballadors i incompliment de la Llei de salut laboral

La Confederació General del Treball ha denunciat davant la Inspecció de Treball a l'EMT de València per la seua política d'externalitzacions, subcontractació i cessió il·legal de treballadors. I és que l'activitat dels treballadors de les empreses subcontractades, empreses de manteniment i neteja, es presta amb mitjans de la pròpia EMT el que va en contra de l'article 43 de l'Estatut dels Treballadors i suposa una cessió il·legal de treballadors.

Tant els treballadors adscrits a les empreses contractistes com els adscrits a la plantilla d'EMT utilitzen indistintament els mateixos mitjans humans, orgànics o departamentals de la principal (EMT).

Així mateix, la secció sindical de CGT ha dut a terme nombroses denúncies en matèria de seguretat per a tre-

balls en altura que s'han traduït en algunes millores a requeriment de la inspecció de treball (línies de vida, bastides de protecció i protocol de treballs en altura).

No obstant, en la seua política de reducció de costos, la direcció subcontracta reparacions dins de l'empresa amb empreses contractistes els treballadors de les quals no tenen les garanties adequades segons la llei de seguretat i salut. Les precàries condicions en què treballen estos treballadors degudes a la pressió de rebax de costos minven seriosament la qualitat i seguretat del servei que es presta en el carrer a l'usuari.

D'altra banda, tant les instal·lacions d'EMT com la plantilla estan sent clarament infrautilitzades. Les inversions que s'estan realitzant en l'empresa en instal·lacions i que són pagades per tots

els valencians serviran perquè empreses contractistes facen l'agost a costa de treballadors i usuaris.

Són nombrosos els autobusos que es retiren de les línies i minven seriosament el servei per falta d'un manteniment adequat a causa de la falta de personal i la infrautilització de les instal·lacions. En Depòsit Nord (cotxeres de Serrerria) hi ha uns tallers amb dotzes portes i centre de diagnòstic de vehicles en què només es treballa de 22 a 6 hores (8 hores de 24), segons el sindicat haurien d'estar treballant les 24 hores amb treballadors d'EMT mentre els autobusos són reparats en tallers privats en les seues instal·lacions o en les de l'EMT per operaris cedits il·legalment segons el parer de la CGT tal com ha sigut denunciat. **Cessió Sindical CGT en EMT**

LLIG I DIFON LA PREMSA LLIBERTÀRIA

Pots trobar el **LIBRE PENSAMIENTO** en:

Zona Benimaclet: Llibreria Primado, Avda. Primado Reg. 102
 Zona Algirós: Llibreria La Tardor, Plaça Olof Palme, 1
 Zona Barri de la Llum-Mislata: Edifici CGT, Avda. del Cid, 154
 Zona El Carmen: Llibreria Sahiri, C/Danzas, 5

CULTURA

CINEMA CONFEDERAL

Projecció del documental "V de Vendetta: Cuando las ideas son a prueba de bala".
Sipinos
"El pobre té por al

govern, però és el govern el que ha de tèmer al poble! Ambientada en una Anglaterra dictatorial del futur, V de Vendetta narra la història d'una tranqui·la dona, Evey (NATALIE PORTMAN), rescatada d'una situació extrema per un emmascarat (HUGO WEAVING), conegut només com "V". Incomparablement carismàtic i extraordinàriament versat en l'art del combat i l'engany, V promou una revolució urgent als ciutadans a què s'alcen contra la tirania i l'opressió. Quan Evey descobreix la veritat sobre el misteriós passat de V, descobreix també la veritat sobre si mateixa, i emergeix

com una aliada sense parangó en la culminació del seu pla per a restituir la llibertat i la justícia en una societat colpejada per la crueltat i la corrupció. **Divendres 8 de Juny a les 20h30 en els locals de la CGT València**

UNA MILICIANA EN LA COLUMNA DE HIERRO: MARÍA "LA JABALINA"

Manuel Girona Rubio
Castellà. ISBN: 1(01)-84-370-6656-5 1a ed., 1a imp. Universitat de València. Servei de Publica-

cacions. 01/2007. 228 p. 24x16 cm. Rústica.
ISBN: 84-370-6656-5.
En aquest llibre trobarà el lector

la demostració amb proves irrefutables de la innocència de María, una jove anarquista que, en defensa de la República i dels seus ideals, es va incorporar a la Columna de Hierro. Va ser ferida en Port Escandón (Terol), va romandre diversos dies a l'hospital de València, a treballar en la siderúrgica saguntina convertida en fàbrica de material de guerra i va ser detinguda i jutjada en consell de guerra que la condemnaria a mort. Va ser exculcada a Palerma el 8 d'agost de 1942. Es reproduïren els documents més importants d'aquest cas sumari, es reabren a una, totes les acusacions abo-

caades sobre la protagonista de la història. Van ser molts els condemnats a mort en consells de guerra que eren una autèntica farsa, molts els que carregaven amb crims que no havien comès. En el cas de «la Jabalina» hem pogut demostrar la falsedat de les acusacions, el vi assassinat en què es va convertir l'execució, en els murs del cementiri de Palerma, d'aquesta jove anarquista i la saguntina farsa que es representava en exocs consells de guerra en què la justícia sempre estava absent.

Pedagogia Llibertària

LA ESCUELA MODERNA
Coeducación de ambos sexos en 1908

¿Un conflicto permanente social, cultural, económico, espiritual en 2007? Un paso adelante de Ferrer i Guàrdia

Fiel a sus ideales y convicciones, en ese inicio de siglo XX, mucho tuvo que luchar Francisco Ferrer i Guàrdia contra el atraso intelectual de nuestro país, sus costumbres, la dictadura de la iglesia en el seno de la familia tradicional española, mucho tuvo que combatir para abrir una línea nueva en la coeducación de sexos. Esta importantísima manifestación de la enseñanza racional, la escuela mixta e igualitaria, iba a proporcionar nuevos enemigos y también conseguiría que las fuerzas reaccionarias y caciquiles de la época se unieran para destruir de raíz el proyecto.

La coeducación tenía para Ferrer una importancia vital, era, y es, un elemento indispensable para la realización del Ideal, necesario para desarrollar la enseñanza racionalista. *Decía, "la naturaleza, la filosofía y la historia enseñan, contra todas las preocupaciones y todos los atavismos, que la mujer y el hombre completan el ser humano, y el desconocimiento de verdad tan esencial y trascendental ha sido y es causa de males gravísimos"*.

Sabía que iba en nuestro país, nadie quería introducir esta importantísima innovación, parecía una descabellada utopía. Inició su actividad privada e individualmente, en círculos libertarios, obreros, revolucionarios y razonables las ventajas de la coeducación. Poco a poco, consistió en número suficiente para el acto de inauguración. A partir del 8 de Septiembre de 1901, un aula de la Escuela Moderna, era un espacio de libertad e igualdad para los dos sexos, comenzaba la educación para la transformación social, para la comprensión y aceptación del semejante, sin ninguna distinción. Para compaginar las cualidades distintas, para el verdadero compañerismo.

Sin palabras huecas ni vacías de sentido, dándole a la mujer y el hombre la misma esencia humana, el mismo destino, la misma formación y compartiendo espacio y tiempo, LA COEDUCACIÓN DE SEXOS EN

LA ESCUELA MODERNA FUE UN PROYECTO REAL, UN PASO ADELANTADO, hasta 1906. En este año, a causa de la detención de Ferrer y el cierre de la escuela, los reaccionarios, el clero y el ejército consiguieron que se frenase el avance que se había conseguido en cinco años, no pudo eliminar la semilla que nuestro querido Ferrer sembró en el pueblo, en la educación de las clases obreras, su obra perdura y perdurará, pues lo básico de su filosofía educativa está en pleno vigor hoy en día, la coeducación de sexos es básica para la convivencia, el respeto y la igualdad social.

Acabo con una cita suya, reflejo de su visión social: *"¡Alerta! les decimos: ¡alerta! que educáis mal vuestros hijos y seguiréis mal camino al pretender regeneraros recibiendo limosnas. ¡Alerta! que no os emanciparéis ni emanciparéis a vuestros hijos confiando en fuerzas ajenas y en protecciones oficiales o militares"*.

SE RA PARA UN CAPITULO SUYO SOBRE SU POSICION A LA HORA DE RECIBIR SUBVENCIONES, SALUT COMPANER@S.

JOAN PIÑANA
Secretari Acció Social CGT-IV

Presentació del llibre
sobre Teresa Claramunt

El passat dia 18 de maig es presentava en els nostres locals de València el llibre recentment publicat sobre la militant llibertària Teresa Claramunt (Barbaste, 1862- Barcelona, 1931). L'acte va anar a càrrec de Laura Vicente, autora del llibre i doctora en Història per la Universitat de Saragossa, ciutat en què va viure en diverses ocasions la pròpia Teresa, com a conseqüència dels desterraments a què era sotmesa per la seua activitat anarcosindicalista a Catalunya i altres llocs.

El més destacable d'eixa vesprada és el plaer que vam tenir els no molt nombrosos companys que van acudir a la convocatòria de la CGT i de la Fundació Salvador Seguí. Poques vegades la presentació d'un llibre ha sigut tan arnena, apassionant i didàctica com en esta ocasió en què coincideixen l'entusiasme i els coneixements d'una historiadora llibertària dels nostres dies amb l'exemple d'una vida dedicada a transformar la realitat social d'una altra dona extraordinària. Dos dones, dos llibertàries, separades per un segle però unides pels ideals d'emancipació de la classe treballadora i alliberament en tots els aspectes de la dona.

Teresa Claramunt, com molt bé ens conta Laura Vicente, va ser una feminista i una activista llibertària que es va enfrontar a tots els prejudis de la seua època (inclos als que existien contra les dones dins del propi moviment llibertari). Sindicalista, agitadora, escriptora amb innumerable articles en la premsa anarquista, promotora de revistes, oradora brillant i autora de diverses obres de teatre, però sobretot dona llibertària. Un llibre per a llegir i disfrutar.

Los Ritmos del Espejo II

Más que un disco

El tema de
BSC: Ferrniz Muguruza,
Amorante, La Kermis, Katy
Barriomonte, O'Neil, La Gaita Social,
Los De Jhuin, Ojos De Brujo,
El Chelero, El 2, Numbata, Javier
Rabal, Bata, Los Manos De Oro,
San Francisco Neri, Joseph Jewish
Sound System Dos Angeles

Distribuidores de J. Kabilledo,
Cualitativo de 10 páginas a todo color.

"Si no se puede
balar, no es ni
revolucion"

Jana Galkhan

10
TIPOS

Letras de las canciones en www.cgtchiapas.org

Pedidos: info@cgtchiapas.org

Si vols col·laborar amb:

envia els teus articles, notícies, dades, opinions
informacions, fotos...

comunicacion-cgtpv@rojonegro.info

